

Česká republika, byť zadlužená, zdecimovaná a před velkou krizí pořád existuje. Bude li tomu tak nadále, záleží i na nás. Momentálně rozhodně nemáme být na co pyšní

- CZ24 News | 12. května 2022

ČESKO: Historie naší země je jako jízda po sinusoidě. Byly doby slavné, naši panovníci byli ctěni v celé Evropě, ale také jsme prožili velkou část naší existence v útlaku především od germánských národů. Historii už nezměníme, ač se o to média i politici momentálně dost usilovně snaží.

Nezabývejme se tedy nyní minulostí, k tomu máme jinou rubriku. V současnosti rozhodně nejsme na žádném vrcholu zmíněné křivky, tak jsme se mohli trochu falešně cítit spíše po roku 1989. Ve skutečnosti jsme na tom byli lépe za 1. republiky, bohužel rozkvět státu opět zastavili výše jmenovaní Germáni. Nacistické Německo si právě nás vybralo jako první kořist, a protože s jídlem roste chuť, postupně se zadusilo ostaními státy, které napadlo. Zuby si doslova vylámalo především na Sovětském svazu a Rudé armádě, samozřejmě s přispěním klasické ruské zimy. Boje v hloubce cizího území záhy změnilly atak na úprk, při kterém Němci přišli i o území, která zabrali v předešlých letech. Tvrzení premiéra Petra Fialy, že nás osvobodili především Ukrajinci, je lží hodné proslulého Pinocchia, a přitakávání dalších politiků a médií pak vysvětluje to, proč se jim mimo vlastního jména či názvu nedá věřit vůbec nic.

Takže pokud se zabýváme národní hrdostí, musíme konstatovat, že na naši politickou a mediální scénu se tento atribut napasovat rozhodně nedá, jde totiž o extrémně zaprodané sféry, které dlouhodobě ohýbají své hřbety pod vlivem Západu. Jak drastická změna proti tomu, když naprosto stejně přistupovaly k Sovětskému svazu. Žertujeme, to není změna, pouze opačná orientace, ovšem opět neuvěřitelně podlézáme. Bohužel prozatím bez perspektivy narovnání se. K tomu je potřeba generace silných politiků, tu už plno let nemáme. Pokud si to o sobě myslí třeba Topolánek vyhrožující předákovi opoziční strany násilím, pak je to k smíchu. O slabém Fialovi už vůbec uvažovat nemůžeme, ten je dlouhodobě vychovávan k poslušnosti vůči svým loutkovodičům. Média zmiňovat nebudeme vůbec, pouze papouškují to, co jim je podstrčeno.

Rozklad společnosti dosahuje úrovně, kdy je její opětovné sjednocení fata morgánou.

Můžete hledat důvody, proč by k tomu mělo dojít, paradoxně je snad jen jeden jediný. Je jím hlad, který nás možná čeká. Covid i přes svou nesmyslnost a špatná řešení hysterie kolem něj způsobil mnohem větší škody, než dohady o Green Dealu, elektrifikaci dopravy či šílený liberalismus. Překonali jsme s určitými ztrátami hvězdiček trapné šílenství kolem LGBT komunit, podporovaného černošského rasismu namířeného vůči bělochům, ustáli jsme částečně migrační vlnu, která spláchnula dvě třetiny Evropy, tvůrci covidománie však dokázali naprosto dokonale rozebrat společnost.

Proč nejsme udiveni, že na straně vícekrát proočkovaných jsou většinou právě prounijně a liberálně smýšlející spoluobčané, dále příznivci zelené ideologie a samozřejmě i vítači mladíků z jihu. Naopak všeobecní buřiči, kteří proti těmto událostem všeobecně zaujali odmítavý postoj a nepodlehli

pábení farmaceutických byznysmenů, zůstali právě po covidu v menšině a procitání propagandou zpracovaných je velmi pomalé.

Spor mezi Ruskem a Ukrajinou podporovanou Západem ke spojování společnosti moc nápomocný není. K ortodoxním eurounijním příznivcům, u kterých očekávat určitou vstřícnost vůči Moskvě by bylo naivní stejně, jako u ekologů hledat logiku při prosazování elektromobility v době zavírání elektráren, se přidali ti, kteří uvěřili v médii prosazovanou agresivitu Rusů. Neochotní se zamyslet nad realitou a jinými možnostmi, než předkládají mediální a političtí manipulátoři, snadno podlehli propagandě.

Některé o vlastní naivitě přesvědčil samotný komik v čele kyjevské vlády Zelenskyj tím, jak vehementně požaduje peníze, zbraně a další služby, za které nemá potřebu cokoliv nabídnout, naopak vydírá EU zatažením kohoutů plynovodu. Další si povšimnuli, jak vláda přistupuje k Ukrajincům dojícím náš sociální systém a státní pokladnu, to vše za podpory Pětikoalice. Přesto stále hledí s despektem na SPD a Toma Okamuru, který si „dovolil“ na půdě politicky zkorumpovaného Parlamentu upozornit na všechna tato fakta. Covid a Ukrajina rozbily naši společnost na těžko slepitelné střípky a probudily nenávist mezi lidmi. Brutální nenávist.

Kdysi jsme byli i v těžkých dobách národem, který dokázal držet spolu. Ve znaku máme lva a orlice, tedy svobodomyšlná zvířata na vrcholu potravního řetězce. Místo toho nás vedou krysy, které jsou ochotné nás zaprodat či vyměnit za pár zlatých či za slíbené pozice. Naše země je krásná, tedy jen pokud zůstane naše. Což se moc nedaří. Její krása nám bude k ničemu, budeme li v ní hladovět či staneme li se v ní občany druhé kategorie. Zvýhodňování Ukrajinců je ukázkou uvažování Fialovy vlády, jeho kontakty na sudetský Landsmanschaft jsou hrozbou pro Benešovy dekrety, a tím i pro celou Českou republiku.

Česká republika, byť zadlužená, zdecimovaná a před velkou krizí pořád existuje. Bude li tomu tak nadále, záleží i na nás.

Momentálně rozhodně nemáme být na co pyšní, ale máme děti, musíme se postarat o seniory, a hlavně nechceme se vzdát územní i duševní svrchovanosti, národního povědomí a vlasti. Mládež je vychovávána k evropskému občanství, což je šílenost z pera liberálů. Za své politiky, média i část společnosti se stydíme právem, důvodů k tomu je přespříliš. Nenechme to dojít tak daleko, abychom se ocitli v područí jiných národů. Germáni si na nás opět dělají nárok. Stojíme na křižovatce.

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news

AUTOR: Jindřich Kulhavý

[ZDROJ](#)

